ANUL IX No. 2647 — EDITIA A TREIA — SAMBATA 28 SEPTEMBRE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la Casa administraţiei
In Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei, în Streinătate 50 Lei
Şase luni 15 „ „ „ 25 „
Treĭ luni 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevěrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numaĭ la ADMINISTRAŢIE
In STREINATATE, direct numaĭ la administraţie şi la toate Oficiile de Publicitate

Anunciuri la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 35)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 35)

Regele şi Guvernul

O infamie stătesco-sărăţeană

E. Stătescu s'a făcut complicele uneĭ infamiĭ săvêrşite de sluga sa C. D. Sărăţeanu.

Ministrul justiţieĭ, fără pic de ruşine, acoperă cu autoritatea sa pe procurorul Curţeĭ de casaţie, care a ordonat preşedintelui tribunalulul de Buzĕŭ de a nu aduce la îndeplinire hotărîrea desfiinţatuluĭ Consiliŭ de Stat, sub No. 527 din 10 Martie 1866, nicĭ deciziunea Curţeĭ de apel din Bucureştĭ, secţiunea a doua, sub No. 195 din 22 Septembrie 1895.

Aceste două hotărîrĭ condamnă atât pe C. D. Sărăţeanu cât şi pe ginerele sĕŭ doctorul Inotescu a da foştilor clacaşĭ două părţĭ din treĭ de pe moşia Muscelu Dăriĭ, din judeţul Buzĕŭ.

Această moşie a fost proprietatea luĭ C. D. Sărăţeanu, care a dat'o zestre fiiceĭ sale Maria, când a căsătorit'o cu doctorul Inotescu.

Fiul unuĭ fost clacaş din Muscelu Dăriĭ, P. N. Emanoil, astă-zĭ comerciant de lemne în Bucureştĭ, a luat procură legalizată de la obştia locuitorilor de pe acea moşie. El, indignat şi desperat că nu poate face nimic cu tribunalul de Buzĕŭ, să hotăreşte a merge la ministrul de justiţie. Veninosul şi răutăciosul E. Stătescu—pentru a-şĭ bate joc de acest neobosit şi conştiincios fiŭ de clacaş—îl trimite la creatura luĭ, la slugoiul seŭ C. D. Sărăţeanu, care are cel maĭ mare interes a nu micşura moşia fiiceĭ sale, dând foştilor clacaşĭ două părţĭ din treĭ.

E. Stătescu le ştie toate acestea, de aceia sînt silit a califica de neruşinată purtarea ministruluĭ de justiţie faţă de drepturile unor ţăranĭ, drepturĭ consfinţite prin două sentinţe rĕmase definitive care le recunoaşte absolută proprietate asupra două părţĭ din treĭ de pe moşia Muscelu Dăriĭ.

Acest veninos ministru, *care nu recunoaşte ţărănimeĭ nicĭ un drept la protecţiunea legilor*, a primit de la primul-ministru o lecţiune bine meritată, pentru a nu zice o palmă zdravănă.

Nenorocitul P. N. Emanoil, văzându-sĕ trimis de E. Stătescu la cel maĭ înverşunat duşman al dezmoştenitilor seĭ concetăţenĭ, a alergat şi a bătut la uşa primuluĭ-ministru, căruia i-a remis pe lângă o suplică toate actele care dovidesc drepturile îngenunchiaţilor foştĭ clacaşĭ.

Dim. A. Sturdza a apostiliat acea petiţiune cu următoarea rezoluţie.—(primită 15 Noembrie 1895 — *urgent expediată* la 16 Noembrie 1895).

Se vor trimete ministeruluĭ de justiţie copiĭ de pe petiţiune şi de pe hotărârile din 1866 şi 1895, cu urmatoarele observaţiunĭ.

1) E un fapt extraordinar de scandalos că, de la 1866 după o hotărîre a Consiliuluĭ de Stat rĕmasă definitivă, să se vază astă-zĭ în 1895 contestat dreptul de clacaşĭ, şi prin urmare de împroprietărire locuitorilor petiţionarĭ rĕmaşĭ neîmproprietăriţĭ.

2) E trist ca justiţia să poată face trăgănărĭ de natură a pune în pericol un drept recunoscut de o instanţă ce avea a'l constata în mod definitiv.

Să roagă pe ministrul de justiţie să ia măsurĭ grabnice pentru ca locuitoriĭ clacaşĭ petiţionarĭ să-şĭ capete dreptate fără cea maĭ mică întârziere.—(semnat *D. A. Sturdza*).

Sînt convins că semnătarul acestor legale observaţiunĭ nu ştie că, deşi aŭ trecut zece lunĭ de la trimeterea lor coleguluĭ sĕŭ de la justiţie, totu-şĭ astă-zĭ 28 Septembrie 1895, *locuitoriĭ clacaşĭ petiţionarĭ nu şi-aŭ căpătat încă dreptul lor.*

Această trăgăneală este în adevĕr scandaloasă;—preşedintele tribunaluluĭ de Buzĕŭ, un oare-care Vlădicescu, este o ruşine pentru magistratura noastră, căcĭ el a avut cutezanţa de a spune luĭ P. N. Emanoil că *pentru a obţine drepturile foştilor clăcaşĭ trebue marĭ cheltuelĭ, şi că ţăraniĭ, ne avînd banĭ, toate stăruinţele lor sînt zadarnice.*

Supleantul tribunaluluĭ Lucasevicĭ şi judecătorul sindic Arist. Alexandrescu aŭ fost maĭ de multe orĭ împiedicaţĭ de nedemnul Vlădicescu de a merge la faţa loculuĭ, cu inginerul judeţuluĭ, pentru a pune în aplicare pe faţa pămĕntuluĭ hotărârile Consiliuluĭ de Stat din 1866 şi Curţeĭ de apel secţiunea a doua din Bucureştĭ.

***

Nu am oare dreptul de a zice că aceste trăgănărĭ sînt *o infamie stătesco-sărăţeană.*

Da! o infamie care foloseşte luĭ C. D. Sărăţeanu, şi gineruluĭ seŭ doctoruluĭ Inotescu.

Ruşine pentru actualul ministru de justiţie, care permite subalternilor seĭ sĕ îngenunchieze pe nenorociţiĭ foştĭ clacaşĭ, lăsându-ĭ fără pămênturile date lor prin legea rurală din 1864.

Alex. V. Beldimanŭ

SATIRA POLITICA

Malaxita la Iaşi

Industria de la Galaţĭ a făcut puĭ la Iaşĭ, căcĭ după cum ne comunică *Evenimentul* din a doua Capitală, mîncătoria celor de la primărie a luat proporţiunĭ îngrijitoare.

La Iaşĭ este, însă, ceva din contră ca la Galaţĭ. Pe cînd în acest oraş Malaxa a înghiţit pe nemestecate maĭ multe tramwaiurĭ cu şi fără electricitate, ceĭ din Capitala Moldoveĭ s'aŭ transformat în rozătoare, aŭ ros stâlurile I, II şi III, aŭ ros policandrele, aŭ ros culisele, aŭ mîncat puĭ fripţĭ de carton, aŭ înghiţit budincĭ de mucava, aŭ digerat pînă şi contra-mărcile de la garderobă.

Aşa stomachurĭ maĭ rar şi eŭ propun ca, după moartea acestor rozătoare liberal-naţionale, pipotele astea să fie dăruite muzăuluĭ, pentru ca să serve de model generaţiilor viitoare.

După cîte citim prin ziare, soldaţiĭ D-luĭ Sturdza n'aŭ stomacurĭ, dar adevărate rîjniţe.

Vax.

DISCURSUL ŢARULUI

Impresia

Ţarul a vorbit.

Discursul pe care toată Europa şi în special Franţa îl aştepta cu nerăbdare, a fost în fine pronunţat de către ţarul Nicolae.

Cu toate că tonul şi înţelesul acestuĭ discurs este mult maĭ călduros şi maĭ amical de cît acelea pronunţate de către ţar la Viena şi la Breslau, căcĭ vorbeşte de naţiunea amică şi aliată, *totuşĭ el nu corespunde încă dorinţelor şi idealuluĭ francez.*

Ţarul într'adevăr s'a mărginit a exprima simpatiile sale pentru naţiunea franceză, a avut cuvinte calde şi amicale pentru Franţa, dar s'a păzit a spune un singur cuvînt cu privire la viitor, n'a făcut de loc politică în discursul săŭ, n'a lăsat francezilor nicĭ o speranţă despre o apropiată revanşă.

Şi tocmaĭ această speranţă de revanşă este cauza tuturor ovaţiunilor şi entuziasmuluĭ din Paris, căcĭ anomalia de a vedea pe republicaniĭ francezĭ în genunchĭ înaintea autocratuluĭ rus, nu se explică de cît prin speranţa de a putea cu ajutorul luĭ, să rupă tratatul de Frankfort, să bată pe germanĭ şi să reia Alsacia şi Lorena.

Cauza entuziasmuluĭ

Cînd franceziĭ strigă astă-zĭ „Vive le tzar“ *eĭ nu o fac pentru că ĭubesc pe ruşĭ şi pe ţar, ci pentru că îşĭ ĭubesc patria lor, a căreĭa mărire speră a o obţine cu ajutorul Rusieĭ.*

Dar cît de amar se înşală franceziĭ, cît de multe deziluziĭ nu le va produce această dragoste exagerată, căcĭ nu Rusia şi ţarul eĭ vor fi aceĭa carĭ vor ajuta pe francezĭ în lupta lor de revendicare.

Ruşiĭ aŭ întins mîna Franţeĭ împinşĭ de interesele lor naţionale şi financiare. Lor le-aŭ trebuit miliardele şi concursul Franţeĭ pentru a se putea întinde în Asia, dar nicĭ de cum pentru a putea ajuta pe francezĭ să atace pe germanĭ, şi să turbure pacea Europeĭ, pace care într'atît de mult a profitat politiceĭ ruseştĭ.

Interesul Rusieĭ

Intr'adevăr, dacă astă-zĭ Rusia este cel maĭ puternic stat din Europa, dacă influenţa Rusieĭ a devenit preponderantă în toată lumea şi în special în Orient, este graţie maĭ întîĭ păceĭ şi apoĭ concursuluĭ francez.

Ţarul Nicolae ştie că mergînd înainte pe calea bătută de tatăl săŭ, el poate profita mult, foarte mult. Nu tot atît de sigure ar fi însă foloasele unuĭ viitor războiŭ...

Menţinerea statuluĭ-quo *şi în special menţinerea tratatuluĭ de Frankfort, sînt chestiunĭ vitale pentru Rusia. Puţin îĭ pasă ţaruluĭ că acest tratat a fost ruina Franţeĭ şi că sfâşierea luĭ ar fi o fericire pentru francezĭ; interesul Rusieĭ contrar celuĭ francez îĭ impune menţinerea luĭ şi îl va menţine cu toate uralele franceze.*

Toastul amical dar puţin cuprinzător al ţaruluĭ, e dar departe de a fi mulţumit pe francezĭ. El îĭ va trezi şi îĭ va scoate din entusiazmul nebun, care nu poate de cît să dezonoreze o naţiune atît de genială şi de ĭubitoare de libertate ca naţiunea franceză.

Val

Năzdrăvăniile zileĭ

Săriţĭ!... hoţul!...

Mitiţă maţe-fripte se găsea tocmaĭ în anticamera bucătăriilor palatuluĭ, cînd împăratul Frantz-Iosef dărui 12.000 de leĭ pentru săraciĭ Capitaleĭ.

Atîta a fost de ajuns pentru ca primul nostru ministru să conceapă un plan infernal, adică de a deveni Malaxa pentru un sfert de ceas.

Momentul era solemn, căcĭ rasolul cu ciolan tocmaĭ fusese răsturnat în farfurie şi putea trece în pipota opoziţieĭ, dar şeful partiduluĭ liberal se înarmă cu tot curajul de care e incapil, şi, luîndu-şĭ rasolul în dinţĭ, intră în camera împărătească.

Ca să şterpelească suma de 12.000 de leĭ, fu pentru dînsul afacerea unuĭ minut; dar, o nenorocire! ĭată că un chelner l-a zărit.

Restul vi-l spune desenatorul nostru în geniala luĭ concepţiune, însă pe mine gravura tot nu mă mulţumeşte, căcĭ aş voi să văd diversele scene ale acesteĭ melodrame, prin mijlocirea Cinematografuluĭ.

Şi apoĭ să ţi-l judec eŭ pe Mitiţă, fără pasiune, fără ură şi fără părtinire.

Aşa să-mĭ ajute Dumnezeŭ.

Vardalabum.

După serbărĭ

Focul luminaţiilor s'a stins, nota sărată a cheltuelilor a început deja să fie plătită şi acum probabil trebuĭe să ne gîndim la nota cea mare care va fi rezultatul acesteĭ întrevederĭ zgomotoase şi costisitoare.

Prin ziarele străine deja aŭ inceput să ĭasă la iveală punctele alianţeĭ care s'a alcătuit între Frantz-Iosef şi regele Carol.

Această alianţă, dacă cele scrise în ziarele străine sunt adevărate, este o adevărată umilire pentru noĭ. România nu-ĭ de cât un instrument al tripleĭ alianţe, o anexă a Austro-Ungarieĭ, care îşĭ ĭa măsurile a fi apărată despre Marea Neagră. Maĭ mult încă, prin acest tratat, care se zice că-ĭ făcut pe termen de zece anĭ de zile, noĭ ne obligăm — saŭ maĭ bine zis regele ne obligă — ca să permitem Austrieĭ să facă din România teatrul operaţiunilor militare, lăsînd să treacă armatele împărăteştĭ şi să ne ocupe milităreşte cum am fost ocupaţĭ de Rusia pe timpul războiuluĭ ruso-turc.

Şi care ne este cîştigul, compensaţiile noastre, în acest tratat militar de alianţă? „Austria ne garantează integritatea teritoriuluĭ nostru“, cum ni-l garantase la 1877 şi Rusia, lucru care n'a împiedecat-o să ne reĭa Basarabia.

Dacă lucrurile sunt ast-fel, şi probabil ast-fel trebuĭe să fie, ne întrebăm dacă nu am avut noĭ dreptate când nu ne-am entuziasmat, când n'am ridicat glasul la sosirea împăratuluĭ şi când neîncrezătorĭ am arătat ţăreĭ că nu e de-a bine când împăraţiĭ se întâlnesc, că din acest tămbălăŭ va eşi saŭ o nouă ruşine pentru ţară, saŭ o nouă primejdie.

Prevederile noastre încep să devie o realitate.

Sfinx.

Ultimul dizident

Oculta lucrează pe capete ca să ridice miniştrilor pe carĭ îĭ va scoate din guvern şi în special D-luĭ G. D. Palladi, care strălucea într'o vreme ca agent electoral, orĭ-ce mijloc de a putea să fie periculos pentru guvern.

S'aŭ dat deja telegrame cifrate prefecţilor partizanĭ aĭ Oculteĭ, ca să pregătească terenul noueĭ remanierĭ. Pe de altă parte, s'aŭ luat toate măsurile ca ceĭ douĭ prefecţĭ partizanĭ aĭ D-luĭ Palladi, D-niĭ Nicorescu şi Cătuneanu, să-şĭ părăsească prefecturile cu două-zecĭ şi patru de ore maĭ înainte de a eşi D. Palladi din minister.

Afară de acestea, poliţia a luat toate măsurile ca vechiĭ clienţĭ aĭ întrunirilor de Vinerea de la D. Palladi, să nu maĭ păşească pragul salonuluĭ ministruluĭ de domeniĭ.

Oculta este întocmaĭ ca orĭ şi ce cocotă dibace. Cînd leapădă un amant, el este în aşa hal de slăbiciune, în cît nu e în stare nicĭ să-ĭ reziste, nicĭ să o facă geloasă asvîrlindu-se în braţele alteĭa.

Al douilea ministru din fosta dizidenţă, îşĭ primeşte plata campanieĭ de la 1888.

Colectivitatea singură rămîne stăpînă pe situaţie.

Ianus.

Isprăvĭ militare

Ca consecinţă a viziteĭ împărăteştĭ, închisoarea militară geme de ofiţerĭ arestaţĭ; zilele trecute eraŭ peste 20 şi acuma sosesc alţiĭ nuoĭ, căzuţĭ în dizgraţia D-luĭ comandant al pieţeĭ.

Regimul la care sînt supuşĭ ofiţeriĭ arestaţĭ în mod disciplinar, este un regim revoltător. Ofiţeriĭ puşĭ la popreală sînt păziţĭ la cel maĭ strict secret; dînşiĭ nu pot comunica nicĭ cu membriĭ familieĭ, nu pot primi scrisorĭ, nu pot scrie, nu pot ceti cărţĭ saŭ ziare, într'un cuvînt regimul celular, regimul la care sînt supuşĭ tîlhariĭ, li se aplică.

Zilele trecute, venind la închisoare copiiĭ unuĭ căpitan, arestat din capriciul D-luĭ colonel Vartiadi, sentinela ĭ-a îmbrîncit copiiĭ cu brusbeţă, nelăsîndu-ĭ nicĭ măcar să se apropie de zidurile arestuluĭ.

Acest regim brutal, infam, tîlhăresc, datează de cînd vestitul căpitan Orăşanu a fost numit directorul arestuluĭ, ĭar acesta este susţinut şi apărat de către colonelul Vartiadi, căruĭa apucăturile de zbir ale căpitanuluĭ îĭ convin de minune.

Ofiţeriĭ arestaţĭ — şi precum am spus aceştia sînt arestaţĭ numaĭ pentru motive de disciplină — sînt furioşĭ de mişeleasca purtare faţă de dînşiĭ.

Maĭ toţĭ ofiţeriĭ aceştia aŭ fost trimişĭ la închisoare de către D. comandant al pieţeĭ, în zilele viziteĭ luĭ Frantz-Iosef. Ofiţeriĭ bătrînĭ spun că încă n'aŭ pomenit un om însărcinat cu poliţia militară, atît de lipsit de tact, atît de violent, atît de fără condescendenţă pentru camaraziĭ săĭ. La Cotrocenĭ cît şi pe stradele Capitaleĭ, D. colonel Vartiadi striga, apostrofa ofiţeriĭ, îĭ ocăra în gura mare, le striga să meargă la garda pieţeĭ, de şi aresturile nu se daŭ ofiţerilor în public, ci comandantul pieţeĭ este obligat să le comunice în mod intim botărîrea sa.

La Cotrocenĭ s'a petrecut un caz topic.

Un tînăr ofiţer din geniŭ, anume Anastasiu, venise din Craĭova în ajunul zileĭ botărîte pentru defilare. Ofiţerul veni pe platoŭ în mare ţinută, dar încălţat cu ghete, fiind că nu putuse afla că autoritatea militară decisese ca ofiţeriĭ să defileze în cizme.

Ceĭ-l'alţĭ ofiţerĭ văzînd pe Anastasiu cu ghetele, îĭ arată că nu va putea participa la defilare; atuncĭ acesta se retrase. Dar în timpul acesta, îl zăreşte D. colonel Vartiadi.

— Unde te ducĭ, mă rog? întreabă D-sa pe ofiţer.

— Am venit la defilare fără cizme, D-nule colonel, căcĭ aseară am sosit din Craĭova, răspunde Anastasiu.

— De ce aĭ venit fără cizme? Dacă este aşa, trecĭ la conovăţ! (In oştire «conovăţul» este locul unde se leagă vitele).

— D-le colonel, îĭ riposteazǎ ofiţerul, foarte răŭ procedaţĭ D-voastră, cînd trimeteţĭ pe ofiţerĭ alăturea cu vitele.

— Ce-aĭ zis! urlă D. colonel; două-zecĭ de zile la garda pieţeĭ.

Militariĭ sînt indignaţĭ şi desguztaţĭ de toate nemerniciile şi tiraniile cîte se petrec în oştire, aşa că am văzut o mulţime de ofiţerĭ botărîţĭ să-şĭ sfarme cariera şi să fugă din ocna unde sînt afundaţĭ.

Dragoş.

ŢARUL NICOLAE II

Ţareviciul de maĭ deuna-zĭ, tînărul timid şi rezervat pînă în punctul de a nu şti unde să se aşeze, ce să facă cu mîĭnele, cum să se poarte faţă de personagele înalte ce îl înconjuraŭ pe timpul diverselor faze ale înmormîntăreĭ tatăluĭ săŭ, ţarul Alexandru al III-lea, devenit la rîndu-ĭ ţar al tuturor Rusiilor, pune azĭ în poziţie pe francezĭ, al căror oaspe e, ca să plătească cincĭ sute de francĭ o fereastră numaĭ pentru a-l vedea.

*

De statură maĭ mult mică, bine legat, cu umeriĭ largĭ, cu întreaga-ĭ înfăţişare solidă, cu faţa rotundă, nasul pătrat şi cam în sus, cu ochiĭ albaştri foarte limpezi, privindu-te drept în faţă şi fizionomia foarte prevenitoare care inspiră numaĭ de cît încredere, — ţarul Nicolae II, nu e de loc urmaşul delicat şi slab, cum a fost înfăţişat adesea, al unuĭ gigant doborît ca un stejar.

Tînărul împărat al Rusieĭ e departe de a fi de o complexiune slabă.

Ca copil n'a fost nicĭ-odată bolnav.

*

In privinţa educaţiuneĭ şi a gusturilor actualuluĭ ţar, la vîrsta de opt-spre-zece anĭ, un martor destul de interesant, D. Gustave Lanson, care fusese chĭemat să îndeplinească timp de cîte-va lunĭ interimul preceptoruluĭ francez pe lîngă copiiĭ împăratuluĭ Alexandru III, povesteşte urmatoarele:

„Un tabloŭ alcătuit cu o grijă minuţioasă, indică, oră, cu oră întrebuinţarea timpuluĭ. Cîte-va ceasurĭ după prînz sînt rezervate pentru plimbare şi jocurĭ în curtea palatuluĭ. Tot restul zileĭ e destinat aproape pentru lecţiĭ... Marele duce moştenitor are un curs de topografie şi istorie militară. Seara şi maĭ ales după prînz, desemn, muzică, scrimă... *Greaca şi latina aŭ fost excluse.* Limbele viĭ ţin locul rămas prin abandonarea limbilor vechĭ şi sînt studiate într'un chip maĭ ales practic şi cu rezultate admirabile...“

Decĭ, împăratul Nicolae II n'a învăţat nicĭ greaca nicĭ latina şi cu toate acestea Academia franceză îl va primi... în vizită.

*

„N'am văzut încă, maĭ povesteşte D. Lanson, nişte elevĭ carĭ să facă atît de lesnicĭoasă sarcina profesoruluĭ.

„Ziua întreagă e ocupată; programul nu e modificat nicĭ-o-dată, saŭ cu totul excepţional, pentru vre-o serbare de familie orĭ vre-o ceremonie neprevăzută. Cu toate astea nicĭ o dată n'am surprins chĭar la cel maĭ mare, vre-o plictiseală, impacienţă saŭ saţiŭ.

„Amîndouĭ sînt exacţĭ, vioĭ, surăzînd atît la lecţie cît şi la plimbare...

„Viaţa amînduror prinţilor e foarte simplă. Dorm în aceeaş cameră în două paturĭ micĭ de fier, fără somieră saŭ saltea de paĭe, cu o singură saltea de lînă. Masa lor e simplă şi sobră. Aŭ rămas amîndouĭ copiĭ simpli de inimă şi obiceĭurĭ, fără a fi blazaţĭ cîtu şĭ de puţin şi nu se amuzează cu dificultate. Le plac imaginele; sala lor de mîncare de la Gatchina e tapisată peste tot cu ziare ilustrate franceze şi engleze...“

*

De la vîrsta de zece anĭ, Nicolae Alexandrovicĭ a fost promovat la un comandament în armata rusă şi a aparţinut succesiv diferitelor corpurĭ de trupe, precum regimentul Preobrajenski şi Pavlovski, garda imperială, cazacĭ, husarĭ, artilerie, etc.

In calitate de hatman al cazacilor, avea în camera sa stindardele detaşamentuluĭ cazacilor de gardă, carĭ făceaŭ serviciul la palat, orĭ de cîte orĭ se schimba garda; ofiţeriĭ şi sub-ofiţeriĭ de cazacĭ veneaŭ să facă schimbul stindarduluĭ.

După gesturile şi vorbele prescrise de regelementul acesteĭ formalităţĭ, se vedea că actul nu era un simplu act de formă şi că între soldaţĭ şi tînărul lor prinţ, era în realitate comunicarea unuĭ sentiment.

Aceasta a fost educaţia tînăruluĭ ţar.

*

Pe pămîntul francez, Nicolae II nu calcă pentru prima oară.

La 1891, în tovărăşia văruluĭ săŭ George al Grecieĭ, care ĭ-a scăpat şi viaţa în Japonia unde fusese atacat de un fanatic, — actualul ţar a întreprins o călătorie memorabilă în Europa, Africa şi Asia.

Această călătorie se zice chĭar că ar fi fost provocată de oare-care legătură de inimă a ţareviciuluĭ de pe atuncĭ.

O tînără baletistă de o rară frumuseţă, răpise inima viitoruluĭ împărat al Rusieĭ. Alexandru al III-lea, aflînd despre această legătură, a descoperit obĭectul dragosteĭ fiuluĭ

săŭ şi a pus de i s'a adus fotografia tinereĭ baletiste.

La masă, ţarul arătă ţarineĭ fotografia, cerîndu-ĭ avizul săŭ în privinţa fizionomieĭ baletisteĭ. Aceasta o găsi frumoasă şi apoĭ o trecu fiuluĭ săŭ care, timid cum era şi surprins, se ridică în picĭoare şi rămase încremenit.

Nu e nimic, zise Alexandru III. De cît, trebuĭe să te însorĭ.

*

Inainte de căsătorie se proĭectă şi se şi execută călătoria de care e vorba maĭ sus.

Baletista a fost despăgubită cu o respectabilă sumă de banĭ din caseta împăratuluĭ, căcĭ ţareviciĭ, după obiceĭul curţeĭ ruseştĭ, abĭa aŭ strictul necesar... unuĭ fiŭ de împărat.

C.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

Cum te vreaŭ ?

Imĭ scriĭ, cĭudată şi enigmatică fiinţă, cum îmĭ place mie ca să fiĭ îmbrăcată ? Intrebarea cum este pusă, este cu totul incompletă şi deplasată, de oare-ce ea ar fi trebuit să fie întovărăşită şi de fotografia D-tale. Dacă nu eştĭ frumoasă, la ce bun înbrăcămintea luxoasă şi chĭar de prost gust, cînd haĭnele nu vor putea, nu sînt în stare să-ţĭ dea ceea ce mama noastră comună, natura, nu ţĭ-a dat ? Dacă însă eştĭ frumoasă, aĭ corpul sculptural, atuncĭ... oh ! atuncĭ cel maĭ splendid costum, cea maĭ frumoasă haĭnă, este aceea pe care ţĭ-a dat-o firea, corpul tăŭ, gol, în toată splendoarea nudităţeĭ sale şi atuncĭ vezĭ bine că întrebarea-ţĭ nu are nicĭ un sens.

Şi nu te scandaliza, onorată Doamnă, nu roşi şi maĭ presus de toate nu mă crede om imoral. Sînt în potriva ipocrizieĭ, a frunzelor de viţă carĭ deşteaptă curiozitatea şcolarilor viţioşĭ. Admirator al natureĭ, îmĭ place să o admir în toată golicĭunea eĭ şi, te întreb, ce-ĭ maĭ artistic ca liniile corpuluĭ uman, rotunjimea formelor, frăgezimea pĭeleĭ, coloraţiunea carnaţiuneĭ ? O ! ce artiştĭ eraŭ greciĭ anticĭ, aceştĭ amanţĭ aĭ goluluĭ, carĭ zeificară corpul şi carĭ graţie acestuĭ cult, aŭ tăĭat în marmură statuĭ de o puritate de stil superbă. Aceste corpurĭ nu aŭ fost atinse de tortura corsetuluĭ, eraŭ în deplina dezvoltare a uneĭ rase nemoleşite şi care îşĭ punea mîndria în cultul corpuluĭ.

Creştinizmul judaic, cu ipocrizia luĭ, a aruncat vălurĭ groase asupra nudităţeĭ, aŭ desconsiderat corpul pentru suflet, aŭ sfărîmat ca imorale statuile şi azĭ încă un corp goĭ este o oroare, o ruşine de la care oameniĭ binecrescuţĭ şi moralĭ trebuĭe să-şĭ întoarcă privirile.

Eĭ bine ! Doamna mea, subscrisul nu face parte din soĭul acesta de bipede şi, în D-ta, dacă eştĭ frumoasă, ce pot eŭ iubi saŭ admira ? Musset în această privinţă s'a pronunţat în chipul următor :

Dans un objet aimé qu'est ce donc que l'on aime ?
Est-ce de taffetas ou du papier gommé ?
Est-ce un bracelet d'or, un peigne parfumé ?
Nom—ce qu'on aime en vous, madame, c'est vous même.

Cum vezĭ, Doamna mea, fără a fi imoral saŭ lubric, fără a fi pornograf, sînt artist în această materie şi dacă în adevăr voeştĭ să-mĭ placĭ, leapădă-ţĭ haĭnele mincĭuoase, luxul orbitor şi de multe orĭ de răŭ gust, lasă la o parte tot ce nu-ĭ moştenire de la străbuna ta Eva şi înaintea mea, aparĭ nudă în splendoarea corpuluĭ tăŭ tînăr, nudă cum iarăşĭ Musset o spune :

Nue comme la main,
Nue comme un plat d'argent, nue comme un mur d'église,
Nue comme le discours d'un academicien.

Chiţibuş.

Chestia Orientală

LONDRA, 26 Septembrie. — *Agenţia Reuter* află din Paris că puterile nu sînt dispuse să cauzeze o criză care ar putea să devie o primejdie pentru pace şi să cauzeze măcelurĭ nouĭ în Turcia ; ele se vor abţine de la or-ce precipitare în afacerile Turcieĭ.

Se crede că între Englitera, Franţa şi Rusia există o înţelegere pentru a adresa o notă energică Porţeĭ, cerînd reforme carĭ daŭ garanţiĭ pentru siguranţa armenilor în Turcia.

LONDRA, 26 Septembrie.—*Agenţia Reuter* află că o corabie de războĭ aparţinînd escadreĭ Mediteraneĭ, a primit ordinul de a pleca la Zanzibar.

CRONICA

Conu Năstase la Galaţi

Conu Năstase Stolojan a plecat la Galaţĭ cu o misiune foarte dificilă. D-sa s'a dus acolo hotărît ca să împace «spiritele.»

Marfa aceasta însă, lipseşte cu desăvîrşire din magazia cu joben, căcĭulă, şapcă saŭ calabreză a actualilor reprezintanţĭ aĭ portuluĭ Galaţĭ şi decĭ toată strămutarea ministruluĭ va fi zadarnică.

In schimb însă, conu Năstase va face cunoştinţă maĭ de aproape cu specimene foarte interesante.

Chĭar pe peronul găreĭ va întîlni pe ajutorul de primar Teodorescu, care-ĭ va întinde o pereche de buze-blănite, ne maĭ văzute încă la altă menagerie, şi-ĭ va oferi plăcintă în loc de pîĭne şi sare, potrivit unuĭ vechiŭ obiceĭŭ al fostuluĭ plăcintar-cofetar.

Pe urmă va da ochiĭ cu un mort-viŭ, decedat încă de pe vremea războĭuluĭ ruso-turc şi trăitor în persoana D-luĭ Daniil Zorilă.

Apoĭ îl va întîmpina Ghiţă Porcu, avocat cu marĭ merite la moştenirea ceruluĭ, Fulger care-ĭ va presăra calea cu fasole, Orleanu care pentru a nu face cheltuĭală va stinge luminarea în salon, sub pretext că se cunoaşte cu ministrul şi et-cetera.

Malaxa singur poate să-l captiveze oare-cum, dacă nu cum-va îl va «fura» cu desăvîrşire, din obiceĭŭ.

Bac.

Ţarul în Paris

— Nouĭ telegrame —

La primărie

PARIS, 26 Septembrie.—Vizita la primărie s'a făcut la 5 ore jum. Cînd D-nul Faure, avînd pe împărăteasa la braţ şi pe ţarul la dreapta sa, urca scara de onoare, trupele aŭ prezintat armele, toboşariĭ şi gorniştiĭ aŭ bătut şi sunat în aĭer şi guarziĭ municipalĭ aŭ prezintat săbiile, pe cînd din toate părţile izbucniaŭ aclamaţiunĭ entuziaste.

D-nul Baudin, preşedinte înconjurat de consiliul municipal, urează bună venire majestăţilor lor şi zice că poporul din Paris, aclamînd pe oaspele şi aliatul republiceĭ, s'a oprit de la lucru, pentru a-ĭ face omagiul ce-ĭ comandă tradiţiunile sale, dragostea sa de patrie şi credinţa sa în destinele celor două marĭ naţiunĭ amice.

Suveraniĭ viziteazā apoĭ sălile decorate în mod splendid şi se opresc în faţa unuĭ vas de onice (agată) oferit oraşuluĭ Paris de ţarul Alexandru al III-lea.

Corul Opereĭ

Cortegiul pătrunde apoĭ în sala Prévost unde corurile Opereĭ şi garda republicană execută imnul rusesc, apoĭ urmează un concert mare. In sala serbărilor sînt 4000 de persoane carĭ aplaudă pe suveranĭ.

Inainte de a părăsi primăria, ţarul mulţumeşte preşedintelui consiliuluĭ municipal pentru primirea ce ĭ-a făcut luĭ şi ţarineĭ. In timpul concertuluĭ, majestăţile lor aŭ dat de maĭ multe orĭ semnalul aplauzelor.

Suveraniĭ însoţiţĭ de D-nul Faure, s'aŭ întors la 6 ore la ambasada rusească în mijlocul unor aplauze entuziaste.

Preşedintele republiceĭ s'a retras aclamat în mod călduros.

La ambasada rusească

PARIS, 26 Septembrie.— La banchetul dat la ambasada rusească aŭ azistat : D-nul Felix Faure, D-na Faure, toţĭ miniştriĭ, D-niĭ Loubet şi Brisson, generalul Saussier şi toate personajele înalte ruseştĭ.

Impresiile ţaruluĭ

PARIS, 26 Septembrie.— Se asigură în cercurile oficioase, că în intimitate ţarul se arată foarte mişcat, şi a exprimat deplina sa satisfacţie pentru serbările aşa de strălucite din Paris şi pentru primirea atît de călduroasă şi atît de demnă tot de o-dată, a populaţiunilor. In aceste cercurĭ predomină părerea că serbările vor contribui să cimenteze întru'un mod durabil uniunea franco-rusă.

Hanotaux la ţar

PARIS, 25 Septembrie.— Ţarul a acordat erĭ D-luĭ Hanotaux o audienţă particulară la 5 ore după amĭazĭ şi care a ţinut pînă la 6 ore. D. Hanotaux a maĭ avut erĭ o întreţinere lungă cu D. Schischkin la ministerul afacerilor străine.

Printre persoanele care aŭ dejunat la ambasada rusească sînt : ducele d'Amirale, principesa Matilda, ducele şi ducesa de Chartres, ducele de La Rochefoucauld, ducesa d'Urés, D. Hanotaux, generalul de Borsdeffre, amiralul Gervais, ducele şi ducesa de Magenta.

CHERBOURG, 25 Septembrie. - Aseară la teatru s'a oferit o serată de gală ofiţerilor ruşĭ. Mulţimea le-a făcut ovaţiunĭ lungĭ.

INFORMATIUNI

INTERIOARE

Regele şi guvernul !

Zilele trecute, D. G. Gr. Cantacuzino, fost preşedinte al Senatuluĭ şi unul dintre şefiĭ partiduluĭ conservator, a avut o convorbire cu regele Carol asupra situaţieĭ politice.

*

In această convorbire, D. Cantacuzino a arătat regeluĭ că guvernul liberal guvernează fără ca să ţie seamă de legĭ, nimiceşte instituţiile create de conservatorĭ, umileşte ţara prin atitudinea în afară, este în sfîrşit o guvernare, care, în loc să ducă ţara înainte, desfiinţează progresul realizat în aniĭ din urmă.

D. Cantacuzino a dat regeluĭ să înţeleagă că durata ministeruluĭ liberal nu trebuĭe să fie prea lungă şi că ţara ar primi cu bucurie reîntoarcerea conservatorilor la putere.

*

La toate aceste observaţiunĭ ale D-luĭ Cantacuzino, regele s'a mărginit a răspunde că schimbările prea dese de guvern nu sînt bune. Sînt încă în ţară uniĭ bărbaţĭ politicĭ, carĭ de şi nu partizanĭ aĭ guvernuluĭ, totuşĭ cred că liberaliĭ trebuĭe să maĭ stea la putere.

De alt-fel, a adăogat regele, chĭar eŭ care ţin la partidul conservator şi apreciez calităţile politice ale conducătorilor acestuĭ partid, nu cred că ar fi în folosul săŭ să vie prea iute la putere.

Partidul liberal încă nu a dovedit că este atît de uzat-, în cît să nu maĭ poată guverna.

*

Este de observat—şi ştirile acestea le ţinem dintr'un isvor demn de a fi crezut—că regele nu a căutat de loc să apere guvernul actual. Din răspunsul regeluĭ, reese oare-cum ideia că de şi guvernul actual a dovedit că e incapabil să guverneze cu înţelepcĭune, totuşĭ partidul liberal s'ar putea să maĭ dea un minister şi pînă cînd nu va fi dovedit că un noŭ guvern liberal priceput nu este posibil, regimul nu trebuĭe să fie schimbat.

*

Cum că de altminterĭ aceasta este părerea regeluĭ asupra situaţieĭ, a reeşit perfect şi din cele petrecute cu ocazia viziteĭ împăratuluĭ. Primirea rea ce s'a făcut la Curte unora dintre miniştri, nedecorarea D-lor Poni şi Palladi şi decorarea D-luĭ general Budişteanu cu un ordin inferior aceluĭa dat D-luĭ general Barozzi, deosebita atenţiune ce s'a dat D-luĭ Lascar Catargiu şi conducătorilor conservatorilor, sînt destule dovezĭ că regele e sătul de guvernul D-luĭ Sturdza.

Rep.

Din sorginte guvernamentală, aflăm că vizita împăratuluĭ Germanieĭ s'a fixat pentru ziua de 8 Maiŭ. Impăratul va fi însoţit de împărăteasa, de cancelarul imperiuluĭ şi de o suită militară numeroasă.

Impăratul va sta treĭ zile în Bucureştĭ şi în ziua de 10 Maiŭ va azista la o mare revistă militară.

La 12 Maiŭ va azista la serbările pe carĭ flotila noastră le va da la Constanţa.

Toate vasele noastre de războĭŭ vor fi concentrate şi vor însoţi pe împărat pînă aproape de Odesa, la plecare.

Zilele astea se va întruni la Iaşĭ o comisiune internaţională, pentru a rezolva chestiunile privitoare la prejudicĭul ocazionat albieĭ rîuluĭ Prut prin construcţiĭ riverane.

Comisiunea se va ocupa şi cu chestiunea debordărilor acestuĭ rîŭ.

Din partea guvernuluĭ rusesc va azista D. inginer Ivan Mihitzer.

In judeţul Botoşanĭ s'aŭ descoperit maĭ mulţĭ indivizĭ carĭ sofisticaŭ rachiul.

Li s'a confiscat maĭ mult material şi apoĭ aŭ fost arestaţĭ.

Cămătariĭ carĭ aŭ fost trimişĭ de către parchet înaintea tribunaluluĭ corecţional, întrebuinţează toate mijloacele pentru a cîştiga în favoarea lor pe magistraţiĭ tribunaluluĭ.

O droaĭe de samsarĭ şi avocaţĭ colectiviştĭ, sînt zilnic trimişĭ pe la membriĭ tribunaluluĭ pentru a influenţa deja de pe acum în favoarea cămătarilor.

Destăĭnuind aceste manopere ale cămătarilor, nu ne îndoim că magistraţiĭ vor rămînea inflexibilĭ şi că îşĭ vor face în conştiinţă datoria.

Pentru catedra de istorie de la şcoala militară din Iaşĭ, candidează D-niĭ Ion P. Darie şi Ion Delescu.

Concursul a început de erĭ.

Pentru a înlocui pe D. Sihleanu, secretar general la ministerul instrucţiuneĭ, care a plecat în congediŭ, a fost chemat la Bucureştĭ D. Răşcanu, profesor la liceul din Iaşĭ.

Se vorbeşte că congediul D-luĭ Sihleanu se va sfîrşi cu retragerea sa definitivă din postul de secretar general al instrucţiuneĭ, şi aceasta din cauza unuĭ conflict între D-sa şi D. Poni.

D. Chiru, directorul general al poştelor şi telegrafelor, a plecat Miercurĭ seara la Iaşĭ, pentru a face o anchetă la oficiul poştal-telegrafic din acea localitate.

In urma ancheteĭ făcute de D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, la temniţa din Iaşĭ, constatîndu-se maĭ multe neregularităţĭ în sarcina funcţionarilor, maĭ mulţĭ din aceştia vor fi destituiţĭ.

Măsurĭ de siguranţă

Guvernul şi dizidenţiĭ

Guvernul a început de pe acum să ĭa măsurĭ pentru a reduce la un număr cît maĭ mic dizidenţa din Cameră.

D. An. Stolojan, care crede că va reuşi să maĭ rămîĭe în minister, a trimis tutulor prefecţilor o circulară telegrafică cifrată.

Prima circulară cifrată

In această circulară, D. Stolojan recomandă prefecţilor să se puĭe imediat în contact cu toţĭ deputaţiĭ şi senatoriĭ din localitate, să caute a se informa pozitiv de dorinţele fiecăruĭa şi de cestiunile carĭ aŭ determinat nemulţumirea fie căruĭa dintre aceĭa carĭ s'aŭ manifestat deja în contra guvernuluĭ.

Să ĭa toate măsurile pentru a împăca pe dizidenţĭ şi să comunice ministruluĭ, ca să-l puĭe în cunoştinţă de măsurile ce trebuĭe să ĭa ca să răuşească a stîrpi dizidenţa.

Ameninţare

Intr'o altă telegramă-circulară cifrată, D. Stolojan invită pe prefecţĭ să spuĭe tutulor deputaţilor recalcitranţĭ, că dacă se vor încerca să facă zile amare guvernuluĭ şi nu-ĭ vor da concursul lor necondiţionat, să ştie că guvernul are gata decretul de dizolvare şi toţĭ recalcitranţiĭ nu numaĭ că nu vor maĭ fi realeşĭ, dar vor avea să ispăşească amar îndrăzneala de a fi făcut dificultăţĭ guvernuluĭ.

Efectul circulărilor

Se poate ca asupra unora să-şĭ facă efectul dorit de D. D. Sturdza, această ameninţare. Nu este însă maĭ puţin adevărat că ea produce în ţară o impresie penibilă pentru guvern ;—ea dovedeşte că primul-ministru se teme de seziunea viitoare a parlamentuluĭ.

D.

Rezultatul concursuluĭ inscris al normaliştilor şi normalistelor carĭ aŭ dat examen pentru diploma de capacitate, s'a afişat astă-zĭ.

Aŭ răuşit din 20 absolvenţĭ aĭ şcoaleĭ normale de institutorĭ din Capitală 16, ĭar din 39 absolvente ale şcoaleĭ normale de institutoare, numaĭ 19.

De la şcoala normală de institutoare din Iaşĭ, aŭ candidat 16 absolvente şi aŭ răuşit 9, ĭar de la şcoala normală de institutoare din Craiova, din 26 absolvente aŭ răuşit 13.

Statul a aplicat sechestru pe casa de banĭ a comuneĭ Focşanĭ, pentru ne-plata rateĭ de 26,000 leĭ pe luna Iulie, a împrumutuluĭ de un milion şi jumătate.

Toţĭ absolvenţiĭ şcoalelor normale de învăţătorĭ carĭ aŭ dat examen pentru diploma de capacitate, aŭ răuşit la înscris.

Absolventele Azilului Elena Doamna, secţia învăţămîntuluĭ secundar, carĭ de asemenea aŭ dat concurs pentru a fi numite învăţătoare, aŭ fost în număr de 40 din care 19 aŭ răuşit. Oralul îl vor da Vinerĭ după amiazĭ.

D'ALE ARMATEI

D. colonel Crăiniceanu, sub-şeful mareluĭ stat-major al armateĭ şi ofiţerul Georgescu, s'aŭ întors din Bulgaria, unde aŭ azistat la marile manevre ale armateĭ bulgare de la Plevna.

EXTERNE

Din Paris ni se telegrafiază, că împreună cu ţarul, aŭ sosit acolo şi maĭ mulţĭ funcţionarĭ muscalĭ carĭ vor cenzura depeşile tuturor gazetarilor ruşĭ, de oare ce depeşile ce se transmit relativ la persoana ţaruluĭ, trebuĭesc cenzurate după legile ruseştĭ. In Paris s'a deschis ast-fel o filială de cenzură rusească.

Monarhiştiĭ francezĭ îşĭ daŭ toată osteneala de a face din vizita ţaruluĭ la Paris, o demonstraţiune anti-republicană.

Ast-fel pe tot parcursul cortegiuluĭ, agitatoriĭ monarhiştĭ strigaŭ cît puteaŭ : *Vive l'empereur* în loc de *Vive le tzar*, cum strigaŭ republicaniĭ.

Ziarul monarhist Autorité, *scrie un articol sub semnătura luĭ Cassagnac, prin care spune că poporul francez mulţumeşte ţaruluĭ că a venit la Paris, de oare-ce această vizită va contribui foarte mult la readucerea monarhieĭ în Franţa. Monarhia este astă-zĭ deja pe jumătate făcută. Estrada care a fost zidită ţaruluĭ la Eliseŭ, va fi estrada tronuluĭ franceз.*

Regele Grecieĭ a plecat la Paris spre a avea o a doua întîlnire cu ţarul Nicolae, cînd se va trata chestiunea orientală şi rolul Grecieĭ în viitoarele evenimente.

Tot în acest scop a plecat la Paris şi Dr. Stancioff, trimis extraordinar al prinţuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ.

ECOURI

D. Dr. Zambilovicĭ a fost numit medic al plăşeĭ Vrancea, jud. Putna, ĭar Dr. Niculescu, medicul plăşeĭ Panciu, a fost permutat la Buzău.

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ PRIN CRIMA.

La 15 Septembrie cor. s'aŭ deschis *Băile regale* din palatul Eforieĭ. Noul antreprenor n'a cruţat nicĭ un sacrificiŭ pentru a pune acest stabiliment balnear pe un picĭor pe care sînt instalate asemenea aşezăminte în capitalele Europeĭ, înzestrîndu-l cu toate aparatele şi maşinile perfecţionate, cerute de exigenţele sociale moderne, introducînd în acelaş timp toate înbunătăţirile hygienice care lipseaŭ saŭ eraŭ defectuoase pînă acum.

Consiliul de disciplină al barouluĭ din Putna, ales Duminecă trecută, se compune din D-niĭ Ion Papazu, decan, şi N. D. Cilibidachi, N. Rainu, Al. Enescu, membriĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

74

PRIMEJDIE DE MOARTE

XLIV

Ţinta luĭ Kavanagh

— Dacă aşi şti-o, n'aş putea şi n'ar trebui să maĭ rămîn lîngă dînsul.

— Repetă-mĭ încă odată ceea ce spuseşĭ acum ! Căcĭ, dacă disprețuĭeştĭ iubirea luĭ, însemnează că nu-l poţĭ ĭubi.

— Şi apoĭ, nicĭ el nu mă ĭubeşte.

Dacă aş crede trebuincĭos să mă apăr, ţĭ-aş spune pentru ce nu mă ĭubeşte Taras.

— Nu-ţĭ cer nicĭ o explicaţie. Mĭ-e destul afirmaţiunea d-tale,—şi-ţĭ mulţumesc. Iartă-mă dacă te-am supărat.

Trebuĭe să mă ĭerţĭ şi să măsorĭ adîncimea ĭubireĭ mele după nebuniile ce m'aŭ împins să comit.

Priveşte-mă... ĭată cum îmĭ tremură mîna.

Dacă aĭ şti cît am făcut pentru ca D-ta să fiĭ a mea !...

Se opri, înţelegînd că pasiunea l-ar duce pe marginea prăpastieĭ.

— Mă înspăimînţĭ ! Să plecăm de aicĭ, zise Juditha zăpăcită.

— Tot ce a fost, s'a dus. S'a dus ! Mĭ-am căpătat din noŭ raţiunea.

Eştĭ liberă să mă părăseştĭ, dar aĭbĭ milă şi dă-mĭ un răspuns !

Jur că voiŭ primi hotărîrea D-tale şi dacă îmĭ ordonĭ să plec, nu mă veĭ maĭ vedea nicĭ-o-dată.

Mĭ-aĭ spus că nu te poţĭ mărita...

Pentru ce ?

— Nu ştiŭ. E un sentiment fără rost... dar o căsătorie îmĭ pare imposibilă, culpabilă chĭar.

— Dacă aceasta e o chestiune de sentiment, n'am ce zice.

Cu toate astea, gîndeşte-te la cererea mea.

Lucrul e prea grav pentru a te hotărî la moment.

Pînă acum, ideĭa de a deveni soţia mea nu ţĭ-a venit nicĭ o dată în minte ?

— Nicĭ-o-dată !

Am văzut în D-ta în tot-d'a-una un prieten... un prieten foarte generos şi foarte sincer, dar nicĭ o dată...

— ...Un amant. Cred aceasta. Dar ĭubirea ce îţĭ ofer eŭ, e o ĭubire trainică, o ĭubire căreĭa totul i se supune.

Cugetă la mine în timpul viitoareĭ săptămînĭ, cugetă la această ĭubire, şi, Duminecă, spune-mĭ ce aĭ hotărît.

Nu-ţĭ cer de cît un lucru: făgăduĭeşte-mĭ.

— Iţĭ făgăduĭesc—zise Juditha încet.

— Iţĭ mulţumesc din toată inima.

Fiĭ sigură că nu voiŭ face nimic pentru a-ţĭ modifica hotărîrea.

Dacă-mĭ veĭ spune că nu poţĭ fi femeĭa mea, voiŭ rupe chĭar de a doua zi orĭ-ce legăturĭ ce mă maĭ ţin legat de această ţară şi voiŭ părăsi Anglia pentru tot-d'a-una.

Şi acum, să ne întoarcem ca nişte bunĭ prietenĭ, cum am şi venit.

Tată-tăŭ e tot acolo... Iată-l.

Juditha nu zise nimic.

Poate că se gîndea— şi, fără îndoĭală, aceasta era şi intenţiunea luĭ Kavanagh,—ce va deveni tatăl săŭ, dacă va refuza să ĭa în căsătorie pe acest Kavanagh.

XLV

Juditha

Crezuĭ necesar să povestesc D-luĭ Pelham descoperirea mea, cel puţin în parte. Ocaziunea mĭ se prezintă chĭar în seara aceea.

Soră-sa îl invitase la masă şi ne a lăsat pe amîndouĭ, singurĭ.

— Sînt încîntat că te văd aşa de veselă,—zise dînsul, surîzînd, aşezîndu-se aproape de mine.—Par'că aĭ zece anĭ maĭ puţin ca Marţia trecută.

— Intr'adevăr, simt că reîntineresc !—replicaĭ eŭ, căcĭ, fără să mint, de la întoarcerea mea la Londra, nicĭ-o-dată n'avusesem în inimă maĭ multă bucurie şi speranţă.

— E vorba de oare-carĭ veştĭ bune ?...

— Veştĭ foarte bune, maĭ bune de cît aş fi îndrăznit să sper !—strigaiŭ eŭ cugetînd maĭ ales la afirmaţiunea Juditheĭ că Taras n'o ĭubeşte.

— Am descoperit realul mobil al luĭ Kavanagh, şi acest mobil explică toate infamiile ce a comis.

— Această descoperire e foarte satisfăcătoare, pentru mine cel puţin, căcĭ, dacă ţĭ-aducĭ aminte, ţĭ-am spus în tot-d'a una că un interes special a trebuit să-l facă să se amestece în afacerile coloneluluĭ Bell.

— Interesul special, iată-l ; e nebun după fata coloneluluĭ, Juditha Bell, care se logodise cu Gordon.

Astă-zĭ, ĭ a făcut o declaraţiune de dragoste şi a ameninţat-o că părăseşte pe dată Anglia, dacă nu-l va lua în căsătorie !

— Imposibil ! strigă Pelham, privindu-mă cu spaimă şi puţin zăpăcit.

Bietul om nu ştia ce legătură e între bucuria mea extra-ordinară şi ceea-ce i se întîmplase Juditheĭ.

— Şi miss Bell a consimţit la această căsătorie ?

— Nu încă ; a rămas să-ĭ dea răspunsul Dumineca viitoare.

— Duminecă, bine !

Aĭ alt-ceva să-mĭ spuĭ ?

— Nu, asta-ĭ tot.

Apoĭ, pe un ton foarte serios, D. Pelham rosti :

— Nu văd pentru ce te-aĭ bucura atît de mult.

Dacă Miss Bell primeşte, prietenul tăŭ va rămîne fără logodnică ; dacă Miss Bell refuză, Gordon îşĭ va pierde cu siguranţă o bună parte din avere.

— Nicĭ nu mă gîndisem la asta,— răspunseiŭ eŭ, devenind foarte serioasă în faţa acestuĭ rezumat al situaţieĭ.

Dar Gordon se va întoarce înainte de încheĭerea acesteĭ căsătoriĭ.

— Asta depinde de o mulţime de împrejurărĭ pe carĭ nu le putem modifica după voinţă.

Maĭ întîiŭ, nu trebuĭe să punem mare temeĭ pe reuşita evadăreĭ luĭ Georges Gordon. E vorba de onestitatea D-luĭ Lazăr, de buna credinţă a luĭ Peter Schemyl, de bună-voinţa uneĭ întregĭ seriĭ de funcţionarĭ ruşĭ...

Şi-apoĭ, treĭ săptămînĭ nu-ĭ puţin lucru, şi un pungaş dibaciŭ are destulă vreme să-şĭ reguleze daraverile.

Dacă Miss Bell consimte, Kavanagh va grăbi căsătoria, care, cu autorizaţiune specială, se poate săvîrşi chiar în treĭ zile. Miss Bell va dori fără îndoĭală o ceremonie cît maĭ puţin publică, odată ce logodna eĭ cu Gordon e proaspătă în mintea tuturor.

Căsătoria săvîrşită, Kavanagh va primi oferta companieĭ rivale şi o va şterge peste hotare, luîndu-şĭ femeĭa şi lăsînd pe socru-săŭ să ĭasa din încurcătură cum o putea.

Toate aceste supozărĭ sînt verosimile, date fiind natura acestuĭ pungaş şi primejdia în care el se află.

De altă parte, dacă Miss Bell refuză, putem fi siguri că el îşĭ va realiza ameninţarea, va vinde tot şi se va face nevăzut.

(Va urma)

Sîntem informați că înscrierile la liceul Sf. Gheorghe din Capitală, se vor primi pînă la 25 Septembrie inclusiv, numărul locurilor disponibile fiind aproape complect. 460.—5

Sîntem informați că înscrierile la „Institutul Familia“ din str. Italiană 5, sub direcțiunea D-neĭ Alexandrina Pappandoff reautorizat conform noului regulament cu ordinul No. 7505, se vor primi încă pînă la 1 Octombrie. 475—5.

Cronica teatrală

„Pușculița“

Aseară a fost la Teatrul Național, prima reprezintație a piesei *Pușculița*, localizată de D. N. Bellu, după *La Cagnotte* a luĭ Labiche și Delacour.

Teatrul era pe jumătate ocupat de public. Reteta n'a putut să fie mare. Plictiseala publiculuĭ însă, a fost enormă.

După actul al 2-lea, un cetățean spunea:

— Dar par'că ne duce la Bellu, așa merge piesa.

După actul al 3-lea, un alt cetățean se întindea în fumătoriŭ spunînd:

— Bine că trîntișĭ banca, că era p'aci-p'aci s'adorm.

Aceste reflecțiĭ sînt de ajuns ca să înțelegețĭ cît de hazlie e piesa și cu cît *antren* a fost jucată.

O farsă la care adormĭ!

Dar ce limbă Doamne! Ceva à la cetățeniĭ din Dealul-Spireĭ. Și eram în primul teatru al țăreĭ, în Teatrul Național care primește o subvenție de 200,000 leĭ pe an.

Și ce distribuție de rolurĭ!

Nu, zăŭ, cîte o-dată îțĭ vine să crezĭ că lucrurile se fac înadins. A doua piesă la începutul stagiuneĭ și nu se știa.

O să aĭbă mare succes.

Mîine vom publica o cronică teatrală asupra eĭ.

Jip.

Țarul la Paris

Plimbările

PARIS, 26 Septembrie. — Țarul, țarina și D. Faure aŭ vizitat azĭ dimineață muzăul Luvruluĭ, unde aŭ fost primițĭ de ministrul de finanțe. Țarul a strîns mîna D-lor Puvis de Chavanne și Detaille.

La amiazĭ, a fost un dejun la suveranĭ, pentru personalul ambasadeĭ și ofițeriĭ de onoare.

PARIS, 26 Septembrie. — La ora unu și jumătate după amiazĭ, suveraniĭ rușĭ și D. Faure s'aŭ dus la Sévres și la Versailles, în caleașcă trasă de caĭ călărițĭ de poștalionĭ. Mulțimea le-a făcut ovațiunĭ călduroase.

La Sévres

SuveraniĭI aŭ ajuns la Sévres la orele 2 și 45 min. și aŭ fost primițĭ cu strigăte de: Trăiască Rusia! trăiască Franța! Țarul și țarina aŭ vizitat apoĭ fabrica și în urmă muzăul, unde li s'a oferit maĭ multe obiecte.

La orele 4 și jum. ajung la Versailles aclamațĭ foarte mult de mulțimea enormă. Orașul este împodobit în mod sobru, dar grațios.

SuveraniĭI vizitează grădinele, se întorc prin curtea de onoare și vizitează apartamentele luĭ Ludovic al XV-lea și ale luĭ Ludovic al XVI-lea.

Imbrînceliĭ

SuveraniĭI, D. Faure, D-na și D-ra Faure apar la balconul pavilionuluĭ central și 15000 spectatorĭ carĭ se află pe terasă, le fac ovațiunĭ de nedescris.

Se produce o îmbrînceală și se sparg cîteva vase de marmoră. SuveraniĭI sînt în întățĭ de perspectiva apelor marĭ.

Spre înserate, castelul, edificiile orașuluĭ și casele particularilor sînt iluminate. Aspectul este feeric. O mulțime enormă întrerupe circulația. Răspîntiile sînt ocupate de cîntărețĭ și muzicanțĭ.

La banchet

La orele 7 și jum. s'a dat în galeria luptelor, un prînz oferit de D. Faure și la care aŭ luat parte: SuveraniĭI rușĭ, D-na Faure, miniștri, D-niĭ Loubet și Brisson, D-niĭ de Mohrenheim, D-na de Giers, generalul Fredericks, contele de Montebello, D. Schischkin, generalul de Boisdefre, amiralul Gervais, etc.

Maĭ mulțĭ rănițĭ

In momentul sosireĭ cortegiuluĭ, caiĭ landouluĭ ministruluĭ de finanțe, s'aŭ speriat răsturnînd vre-o două zecĭ de persoane. Șease aŭ fost rănite, dintre carĭ treĭ în mod grav.

Trenul imperial pleacă la Châlons la 11 ore și 15 min.

Inainte de a pleca din Paris, țarul a lăsat 100.009 de fr. pentru săracĭ.

Din Bruxelles

(Corespondență particulară a *Adevĕrului*)

Greva tîmplarilor.— Justiție turcească.—Presa belgiană și vizita luĭ Frantz-Iosef în România.—Teatre.

Greva tîmplarilor

Secțiunea de tîmplărie a consiliuluĭ de industrie și muncă, convocată de urgență de guvernatorul provincieĭ Brabant, s'a reunit Marțĭ seara în una din localurile otelulul guvernămîntuluĭ provincial. Această secțiune, conform legeĭ, se compune din treĭ patronĭ și treĭ muncitorĭ. Toțĭ aŭ fost prezențĭ.

Leonard, șeful diviziuneĭ administrațieĭ provinciale, a expus adunăreĭ toate aspectele sub carĭ se prezintă greva. Ședința începută la 8 ore, a ținut 3 ceasurĭ fără nicĭ un rezultat definitiv. Lucrătoriĭ și patroniĭ, șĭ-aŭ susținut rînd pe rînd, cu adevărată îndîrjire, mandatele lor. Ședința se va convoca din noŭ într'altă zi. La „Maison du Peuple“ numeroșĭ greviștĭ așteptaŭ cu nerăbdare rezultatul ședințeĭ secțiuneĭ lor.

Justiție turcească

Vestita „judecată a turculuĭ“ pe care noĭ romîniĭ din experiență o cunoaștem de atîta vreme, a fost dat s'o cunoască și guvernul belgian în ultimele momente. Tribunalul extraordinar, cu sediul la ministerul de justiție din Constantinopol, a condamnat la moarte pe *armeniĭ bănuițĭ* de a fi participat la recentele atentate. Printre aceștia se găsește unul, liberat de *legațiunea Belgieĭ*, cu condițiune *ca să fie pus în libertate după interogatoriŭ*. Legațiunea belgiană reclamă acum energic punerea acestuia în libertate, pe motivul că nimic nu s'a găsit de zis contra luĭ.

Presa belgiană și vizita luĭ Frantz-Iosef în România

Toată presa belgiană se ocupă și comentează importanța vizițeĭ împăratuluĭ Austro-Ungarieĭ în „cel maĭ important din statele peninsuleĭ Balcanice“ *Etoile Belge* și în special marele ziar *l'Independance Belge* îĭ consacră un *articol de fond*, însoțit și de un articol al d-luĭ Ioan N. Roman, care expune situația transilvănenilor.

Teatre

In curînd vom avea o premieră interesantă. Massenet a sosit în Bruxelles pentru a da citire artiștilor de la Monaie, noueĭ sale opere „*Don Cesar de Bazan*“ care va intra în repetiție.

Mihnea

TEATRALE

Săptămîna trecută s'a celebrat la Bouffes-Parisiens a o mia reprezintație a opereĭ *Miss-Helyett*.

Lumea a ascultat-o cu aceeaș atențiune ca la primele reprezintațiĭ și a avut acelaș succes.

Miss-Helyett este piesa care a avut cel maĭ mare număr de reprezintațiĭ, socotind scurtul timp în care a ajuns la a 1000-a reprezintație.

*

Vornicul Bucioc, drama istorică a D-luĭ V. A. Urechiă, care figurează în fruntea repertoriuluĭ pentru anul acesta, s'a scos din repetițiĭ și nu se va maĭ reprezinta.

In schimb se va da *Porcarul și Măria-sa-Vodă*, de acelaș autor, cu D. I. Brezeanu în rolul porcaruluĭ.

*

In curînd se va reprezinta *Ruy-Blas* de Victor Hugo cu D. Leonescu în Ruy-Blas, D. Nottara în Don Saluste și D-na Aristizza Romanescu în rolul regineĭ.

D. Nottara a avut un minut ideĭa de a da rolul *Don Saluste* D-luĭ Mateĭescu și D-sa să joace pe Ruy-Blas; a renunțat însă la această ideĭe și a făcut foarte bine.

EDIȚIA III

Ultime Informațiunĭ

INTERIOARE

Parchetul de Ilfov a pus la dosar cererea fostuluĭ mitropolit Ghenadie, pentru chemarea în judecată a Voințeĭ Naționale, în afacerea publicăreĭ cunoscutelor scrisorĭ ale luĭ Mărgărilescu.

Consiliul de miniștri, ce se va ține astă-zĭ la ministerul de interne, se va ocupa de mișcarea în magistratură.

Mișcarea se va face în ziua de 1 Octombrie.

Budapesti Hirlap, scrie următoarele cu privire la vizita împăratuluĭ în România:

Statul maghiar a construit din incidentul serbărilor millenare maghiare, un splendid cupeŭ de tren pentru călătoriile regeluĭ maghiar. Pe laturile cupeuluĭ străluceа marca țăreĭ cu coroana Sfîntuluĭ Ștefan. Cu acest scump cupeŭ a călătorit regele la Orșova și prin România. Vesel ți-se odihnia privirea pe marca sa de aur și mîndru bătea fie-care inimă maghiară la gîndul, cum va străluci lumina soareluĭ pe această marcă, adică și pe marca regeluĭ maghiar, în marea Valachie, cînd va călători regele maghiar. Dar îndată ce trenul ajunse lîngă graniță, la gara Vîrciorova, mînĭ crudele smulse marca de aur de pe strălucitul cupeŭ: regele rămase la hotar, împăratul călători maĭ departe.

Cu începere de la 1 Octombre, regia monopolului tutunurilor va pune în vînzare o nouă calitate de tutun cu 89 leĭ chilogramul.

Erĭ după prînz a avut loc la ministerul de externe o recepție diplomatică.

D-niĭ Sturdza și general Budișteanu vor pleca Sîmbătă la Sulina, pentru a asista la manevrele navale ce va face flota noastră pe marea Neagră.

Ni se spune că ministrul instrucțiuneĭ a aprobat budgetul societățeĭ dramatice din Craiova pe anul 1895—96, fără ca să i se fi prezintat contul de gestiune pe anul 1894—95

Ar fi de dorit să se dea o maĭ mare atențiune teatrelor și tuturor instituțiilor culturale.

In special la teatrul din Craiova se petrec lucrurĭ carĭ ar trebui să atragă atenția D-luĭ ministru.

In contra legeĭ și în detrimentul instituțiuneĭ, comitetul teatruluĭ din Craiova nu voiește să plătească drepturile de autor.

Am maĭ atras atenția D-luĭ ministru asupra acestuĭ fapt. Ar fi trist ca să se înceapă o serie de procese de acest fel cu un teatru subvenționat.

D. Stolojan care a fost la Galațĭ pentru a da o soluție definitivă chestieĭ Malaxa, s'a dus și pe la Brăila unde se ivise oare-carĭ neînțelegerĭ printre liberaliĭ de acolo.

Azĭ de dimineață, cu trenul de 5 ore, D-l Stolojan s'a întors în Bucureștĭ.

Astă-seară la orele 5 și 45 min. sosesc în Capitală venind de la Sinaia, principele Ferdinand și principesa Maria, împreună cu oaspeții lor, ducele de Saxa-Coburg și marele duce Boris Vladimirovici.

Eĭ vor descinde direct la palatul de la Cotroceni.

Erĭ D. Stoicescu, ministru lucrărilor publice, a fost la Ploeștĭ pentru a împăca pe liberaliĭ din acea localitate.

Intrevederile ce D. C. Stoicescu a avut cu fruntașiĭ liberalĭ, n'aŭ avut nicĭ un rezultat îmbucurător pentru guvern, de oare-ce înlocuirea prefectuluĭ Handoca precum și dizolvarea consiliuluĭ comunal se impun pentru aplanarea neînțelegerilor ivite.

Astă-zĭ D. Stoicescu s'a întors în Capitală.

In locul D-luĭ Brînzĕŭ care va pleca în străinătate pentru complectarea studiilor, se zice că va fi numit revizor școlar al județuluĭ Argeș, profesorul Mateescu, un dimancist de cea maĭ curată specie.

Corpul didactic local se arată foarte nemulțumit de această numire.

De la primă-vară, serviciul de navigație romîn, se va întinde pînă la Egipt-Alexandria.

Oficiosul german „*Kölnische Zeitung*“, vorbind despre primirea împăratuluĭ Frantz-Iosef în Bucureștĭ și asupra înfrumusețăreĭ Capitaleĭ Romînieĭ, recunoaște că salonul de recepțiune al gărеĭ de Nord, a fost admirabil decorat.

„Architectul, care a ornat această gară, zice oficiosul german, s'a întrecut în artă și gust. Sala se arată atît de cochetă, impunătoare și elegantă în cît trebuie să ne scoatem pălăria înaintea genialuluĭ architect romîn“.

Se știe că acest architect, e D. Ciocîrlan.

Situația în R.-Sărat

Situația politică la R.-Sărat s'a încurcat de tot. Colectiviștiĭ s'aŭ împărțit în două tabere vrăjmașe de moarte și carĭ nu cruță nicĭ un mijloc pentru a se zdrobi una pe alta.

De-o parte prefectul Tătăranu și D-rul Țuică, vor să discrediteze cu desăvîrșire pe Lupeștĭ, atît în localitate cît și la centru, pe de altă parte, frațiĭ Lupeștĭ, senatorul Antonescu și primarul Zamfiroiu, vor să se scape de prefect și să nimicească pentru tot-d'a-una puterea politică a Doctoruluĭ Țuică, deputat, care fie zis în treacăt n'a avut-o nicĭ odată.

*

Prima ceartă a început din următorul fapt:

Pe moșia Lupeștilor se află ca sub-prefect un oare-care Cernat, cu ajutorul căruia Lupeștiĭ exploataŭ fără milă pe țăranĭ și făceaŭ o sumedenie de potlogăriĭ.

Prefectul Tătăranu, fără a ține seamă că Cernat este omul de încredere al Lupeștilor, cere D-luĭ Cantacuzino printr'un raport, destituirea luĭ Cernat și numirea D-luĭ Vasilache Teodoru în locul săŭ.

D. Cantacuzino se execută îndată și Lupeștiĭ se pomenesc, fără să se gîndească, că Cernat este dat afară.

Eĭ se duc îndată la prefect și îĭ cer socoteală cum a îndrăznit să ceară înlocuirea luĭ Cernat prin surprindere, fără ca să fie maĭ întîiu întrebațĭ.

Prefectul aruncă vina pe D-rul Țuică, dar la urma urmeĭ, Lupeștiĭ află că amîndouĭ aŭ lucrat pentru darea afară a acestuĭ sub-prefect.

*

Furia Lupeștilor în urma acestor constatărĭ, a devenit atît de mare, în cît prin cafenele, pe străzĭ, în cîrciumĭ, orĭ unde se duceaŭ înjuraŭ pe față pe prefect, declarînd că-l vor da afară.

Intr'o seară se întrunesc Lupeștiĭ cu maĭ mulțĭ alțĭ colectiviștĭ din localitate și aleg o delegațiune compusă din Ghiță Lupescu senator, Anton Antonescu senator și C. Lupescu fruntaș liberal, carĭ să ceară guvernuluĭ reintegrarea sub-prefectuluĭ înlocuit și demisia prefectuluĭ Tătăranu.

Delegațiunea s'a prezintat la D. Stolojan și la D. Sturdza, și a spus miniștrilor că orĭ daŭ afară pe Tătăranu, orĭ eĭ fac opoziție guvernuluĭ, aliindu-se cu conservatoriĭ din localitate. Primarul Zamfiroiu, care e cumnat cu Lupeștiĭ, se va retrage în acest caz din consiliŭ, împreună cu consilieriĭ partizanĭ aĭ lor, provocînd ast-fel dizolvarea consiliuluĭ comunal.

Pe de altă parte, la alegerile viitoare județene, vor combate guvernul.

*

Zadarnic a încercat D. Sturdza să'ĭ liniștească. Lupeștiĭ cereaŭ capul prefectuluĭ.

Cum Lupeștiĭ sînt milionarĭ și aŭ sute de voturĭ în oraș și județ, guvernul va fi nevoit să asculte de eĭ și să le pună un alt prefect, căcĭ alt-fel ar fi să se expună să piardă cu desăvîrșire situația politică în acel oraș.

*

Dar Lupeștiĭ nu s'aŭ lăsat numaĭ cu atît. Eĭ șĭ-aŭ răzbunat și pe D-rul Țuică deputatul, dîndu-l afară de la spitalul Bagdat, azĭ proprietatea comuneĭ și unde doctorul era plătit cu 100 leĭ lunar.

Primarul Zamfiroiu, sporește leafa la 300 de leĭ și în locul săŭ aduce pe D-rul Blazian, fost inspector sanitar sub conservatorĭ.

Atît doctorul Blazian cît și intendentul Donescu numițĭ acum, sînt douĭ vrăjmașĭ aĭ doctoruluĭ Țuică.

D-rul Țuică, a venit la Bucureștĭ să se plîngă D-lor Sturdza și Stolojan de purtarea Lupeștilor, însă miniștriĭ n'aŭ maĭ vrut să țină seamă de plîngerea luĭ și-aŭ zis:

— Am constatat, D-le doctor, că lucrezĭ cu pasiune la R.-Sărat și de aceea nu maĭ putem pune crezămînt pe vorbele D-tale!

D-rul a eșit de la miniștri plouat și a spus prefectuluĭ Tătăranu să-șĭ înumere zilele.

Dud.

D'ALE ARMATEI

D. general Budișteanu, a plecat erĭ la Sinaia pentru a supune semnătureĭ regeluĭ, maĭ multe decrete de permutărĭ în armată.

S'aŭ primit demisiile din armată ale căpitanilor din infanterie, Simionescu și D. Severianu.

MaioriĭI, Ion Stroia, Ion Lățescu, Nic. Christescu și Nicol. Jipa, aŭ fost pușĭ în retragere din oficiu.

In locul D-luĭ locot.-colonel Alexandrescu, demisionat a fost numit comandant al regimentuluĭ 3 de roșiorĭ, locot.-colonel Papadopolu.

JUDICIARE

D. judecător de instrucție Vasiliu, a dat ordonanțe definitive de urmărire în contra luĭ Petrescu și soților Florescu, implicațĭ în furtul de la finanțe.

Procesul se va judeca de tribunalul corecțional, în primele zile ale luĭ Octombrie.

EXTERNE

Din Constantinopol se vestește că printre softalele d'acolo, domnește o foarte mare agitațiune.

Poliția turcească ar fi descoperit că softalele aŭ ascuns în pivnițele moscheelor cîte-va miĭ de puștĭ și dinamită, cu carĭ vroiaŭ să provoace o revoluțiune și să detroneze pe sultan.

ECOURI

Societatea muzicală „Lyra Romînă“. Sîmbătă 28 Septembrie 1896.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL

147

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

X

Convalescența

— Pentru astă-zi, zise ea, doza e îndestulătoare.

Dacă bolnavul n'o avea, diseară orĭ de noapte, frigurĭ,—trăsura te va căuta mîine de dimineață la un-spre-zece, veĭ veni să dejunezĭ la mine și veĭ sta aicĭ ziua întreagă...

Vreĭ așa?...

Noretta se roșise de-o ast-fel de bucurie în perspectivă, dar tot maĭ mult ar fi voit să rămînă de-acum...

Ducesa îĭ ghici gîndul și, pentru a-ĭ îndulci chinul, adăugă:

— Și dacă nu te plictisești cu noĭ, mititico, te voĭ opri în tot-d'a-una la mine, pînă la complecta însănătoșire a logodnicului.

Și acum, spuneți-vă *la revedere*, scumpiĭ meĭ amorezațĭ.

Și... pe drum, D-șoară Noretta...

Maurice, foarte palid, zise feteĭ:

— Dacă trebuĭe!... Adio.

Imbrățișează-mă însă, înainte de plecare.

Cu o grație naivă, irezistibilă, dumnezeĭască, Noretta se întoarse către mamă-sa și, cu roșeața în obrajĭ, îĭ zise:

— Tu vreĭ, mamă?... spune, tu vreĭ?...

— Da, făcu Sabina din cap și din ochĭ, cu un surîs blajin.

Imaculata îĭ șopti la urechĭe:

— Cît eștĭ de fericită.,. și ce drăgostoasă e Noretta D-tale... O adorĭ chĭar dacă n'aĭ voi.

Nenorocita Sabina!...

Plătise așa de scump această fericire.

Și ce femeĭe, chĭar Imaculata, ar fi dorit această fericire cu prețul atîtor durerĭ!...

La dejun, ducesa spuse frateluĭ săŭ:

— Am avut o vizită azĭ de dimineață o vizită pe care o voĭ avea și mîine la aceeaș oră.

Monté-Léone tresări și întrebă:

— Care?

— A trebuit să-mĭ țin făgăduĭala; m'am dus la D-șoara Noretta și am adus-o aicĭ împreună cu mamă-sa.

Buzele luĭ Christoval tremurară.

— Așa dar, aĭ văzut pe Doamna Salomé? întrebă el.

— Da.

— Cum e?

— Adorabil de frumoasă, și simpatică, și bună.

Deja am început s'o ĭubesc.

E grația incarnată, și cea maĭ mică dintre vorbele sale e atît de sinceră, atît de francă, în cît te simțĭ fară să vreĭ atras spre dînsa.

— Cam ce vîrstă are?

— Cînd știĭ că e mama Noretteĭ și cînd Noretta are opt-spre-zece anĭ, trebuĭe să-ĭ daĭ îndoit.

Dar dacă n'aĭ ști cine e, n'aĭ putea să-ĭ daĭ maĭ mult de treĭ zecĭ de anĭ.

— Cum e?... Blondă saŭ brună?

— Blondă, ca o creĭațiune a luĭ Tițian.

— Ah! și cu ochiĭ albaștrĭ?...

— Firește.

— Un albastru limpede?...

— Din potrivă, închis.

— Talia, maĭ mare saŭ maĭ mică de cît a ta?

— Mă întrece numaĭ cu capul.

Monté-Leone, pînă aci înmărmurit, păru că respiră maĭ liber.

Vorbiră de alt-ceva.

A doua zi, el porni dis de-dimineață la soră-sa; și, cînd se auzi în curte uruitul cupeuluĭ, dacă Imaculata ar fi fost într'o cameră cu Monté-Léone, ar fi putut vedea cum a ridicat el colțul perdeleĭ și cum, palid și desfigurat, și-a îndreptat ochiĭ asupra persoaneĭ ce va scoborî din trăsură.

Era Noretta singură, fără mamă-sa, pentru că aglomerația de lucru oprise pe Salomé acasă.

Văzînd pe această adorabilă copilă, mică, subțire, ușoară, cu obrazu-ĭ de ambră și cu ochiĭ eĭ frumoșĭ și adîncĭ, el încercă o impresiune pe care o maĭ simțise odată, cînd întîlnise pe Noretta la Operă, în loja D-neĭ de Prémesnil.

Ea urcă scările în fugă, pentru a ajunge cît maĭ de grabă lîngă Maurice.

In marele vestibul al primuluĭ etaj, Noretta se precipită cu atîta nebunie către Monté-Léon, în cît aĭ fi crezut că-ĭ sare de gît.

Print'o mișcare necugetată și instinctivă, Christoval o prinse în brațe și, fericit și reîntinerit, îĭ zise rîzînd:

— Te-am prins!...

Trebuĭe să plăteștĭ taxă, dacă vreĭ să țĭ daŭ drumul!...

— Cu plăcere, respunse Noretta cu voĭoșia eĭ naturală, ĭată!...

Și ea îl îmbrățișă, într'un chip drăgălaș răsfățat, gentil, ca o mare ștrengăriță ce era,— o dată ce sentimentele eĭ știa că nu sînt în joc.

— Incă o dată, răspunse Monté-Léone, stăpînit de o neobicĭnuită impresiune, curată, intimă, adîncă.

Ea reîncepu:

— Ajunge?..- Pot să plec?...

El îșĭ desclește brațele și, cu toate că îĭ părea răŭ, îĭ dete drumul.

Noretta, în ziua aceea, era strălucitoare de bucurie, tinerețe și voĭoșie.

Vizitiul îĭ spusese deja că Maurice merge spre bine; așa dar, aceste zile petrecute cu dînsul, în acest otel încîntător, îĭ umpleaŭ sufletul de o fericire nemărginită.

Ochiĭ eĭ reflectaŭ bucuria ce avea în inimă; pe buzele-ĭ roșiĭ și moĭ zîmbetele îșĭ disputaŭ întîĭetatea.

De sub mînecele enorme ale jacheteĭ de lutru, mîinele sale răsăreaŭ fine și subțirĭ, adorabil de micĭ și divine; și cum ea nu obicĭnuĭa să gesticuleze, aceste mîinĭ micuțe rămîneaŭ într'una sub privirile luĭ Monté-Léone, îĭ izbiaŭ ochiĭ, îl ipnotizaŭ.

— Eștĭ deja logodită cu Maurice, D-șoară Noretta? îĭ zise el pe dată.

Ea scoase un suspin puternic.

— Da, fără îndoĭală....

Și ce durere pentru o logodnică de seama mea, cînd află o nenorocire ca aceea pe care am aflat-o eŭ...

Spune-mĭ... îțĭ daĭ socoteală de o asemenea lovitură?... făcu ea, devenind numaĭ de cît tristă.

— Da, îmĭ daŭ foarte bine socoteală, răspunse Monté-Léone, dar nu țĭ-am pus întrebarea asta cu scopul ca să-mĭ vorbeștĭ despre asemenea lucrurĭ dureroase.

— Atuncĭ, pentru ce?...

— Pentru că nu văd nicĭ o verighetă ia micul și gingașul D-tale deget...

— Oh! da, așa e...

Maurice trebuĭa să mĭ-o dea maĭ pe urmă... Era vorba s'o aleg, cînd ĭată că nenorocirea...

— Și eŭ care credeam că nu ĭubeștĭ gĭuvaerurile...

— Din potrivă, le ador... răspunse ea cu o ĭuțeală extraordinară... Și cînd mă port bine, mama îmĭ permite să port verigheta eĭ pentru cîte-va minute.

Și inelul eĭ de logodnă, trebuĭa să știĭ că e tare frumos...

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale

Tipărit cu cerneală E. T Gleitsmann, Dresda